

En Josep Maria Gomis, natural de Reus, compagina l'activitat com a professional liberal al seu despatx amb el càrrec d'arquitecte municipal de Riudoms, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant (Baix Camp).

"És molt formatiu el fet d'estar en contacte amb l'administració local, proporciona un bagatge molt important, tant en l'aspecte arquitectònic com en l'urbanístic". Ens interessem pel que significa treballar en un nucli on hi ha una central nuclear i ens informa que: **"L'arquitecte d'una zona com aquesta ha de preveure, evidentment, unes coses que no són necessàries en una altra, però no ens crea problemes especials. La gent de la zona ho té molt assumit i el seu tarannà i el de l'ajuntament assumeix que s'hi ha de conviure. La central ha creat riquesa a la població, llocs de treball, i malgrat que hi ha un risc, és assumible"**. Gomis ha treballat en el Pla General d'Ordenació Urbana de Vandellòs, que cobreix totes les qüestions referents a la central: **"Hi ha tot un aspecte de normativa que no permet la construcció d'habitatges en un radi determinat al voltant de la central. D'altra banda, tenim una funció de vigilància en les intervencions que es fan a la planta energètica i puc assegurar que es fan en bones condicions"**.

Riudoms és el municipi on Gomis fa vint anys que treballa i on ha fet actuacions urbanístiques de tot tipus. A Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant ha efectuat recentment una reforma de la plaça que ens condueix a la polèmica sobre l'arquitectura tova o dura: **"Això està en funció de molts aspectes. Jo diria que, per a mi, l'urbanisme té un vessant social fonamental: entenc que el disseny de la rehabilitació d'un casc antic, per exemple, ha d'estar pensat bàsicament per a la dimensió de l'home, que és qui l'ha d'utilitzar"**. La resposta ens condueix al tema, tan en boga, de la supressió de les barreres arquitectòniques: **"Penso que en aquest tema hi ha un abans i un després: s'ha millorat molt en pocs anys. No cal dir que l'Administració ho ha regulat a través d'una sèrie de normatives però també els particulars n'han anat prenent consciència. Cada vegada hi ha més cultura en aquest aspecte"**.

En Josep Maria Gomis té una opinió clara sobre la seva professió i hi reflexiona amb entusiasme: **"La formació de l'arquitecte és globalitzadora: té un vessant creatiu, artístic, un d'historicista, un de tècnic i, avui dia, un de normatiu que és molt important. I aquest tipus de formació la tenen molt poques professions. Tot això fa de l'arquitecte un personatge necessari per a la societat, pel seu gran bagatge"**. I segueix amb una definició remarcable: **"L'arquitectura és l'art de fer possible una idea. Aquesta idea és la que ell transforma, culturalitza, i, el que és més important, integra a l'entorn"**. D'aquesta formació global n'han sortit els despatxos interdisciplinaris que treballen a tot el món: **"Un cas conegut és el de Norman Foster. Té un despatx monstre, on treballa una gran quantitat de gent amb aquesta visió de què jo us parlo, i que els permet portar a terme tant la construcció d'un hospital, com d'un poliesportiu o d'una torre de comunicacions"**. Calen aquest tipus d'estructures per fer actuacions realment importants: **"El cas de la recuperació del centre de Berlín és impressionant: hi haurà un**

centre de comunicacions per a tot Europa amb centres direccionals a cadascun dels diferents països... i tot portat per un sol despatx d'arquitectura". Pel que podem veure, en Josep Maria Gomis no té, de cap manera, una visió localista de l'arquitectura.

Reconduïm el tema cap a la feina que es porta a terme a la seva oficina: **"Aproximadament treballem un cinquanta per cent fent planejament urbà i un altre cinquanta en el que anomenariem pròpiament pura arquitectura, entesa com a creació de volums. Atenem tant aquelles persones interessades en la construcció d'un xalet, com el petit promotor que vol vuit habitatges en filera"**.

El nostre entrevistat pot presumir d'haver rebut un premi per la restauració de les façanes laterals del teatre Fortuny de la seva localitat -Reus- i d'haver acabat ja la façana principal de l'esmentat teatre, entre altres obres: **"Són molts anys de professió, concretament vint-i-sis, i sortosament he treballat en molts projectes, des de la construcció d'un camp de futbol fins a col·legis, passant per tot tipus d'equipaments esportius... Fins i tot vam restaurar i ampliar un cementiri!"**. Una de les obres que ha projectat i que més l'omple d'orgull és el cinema Reus Palace: **"Molt poc temps després d'acabar la carrera me'n van encarregar el projecte, que tenia força importància i va representar un repte per a mi: vaig haver de tenir en compte moltes coses, des de l'estructura fins a la il·luminació i la sonoritat"**. Tampoc no amaga la satisfacció de poder dir que ha estat ell mateix qui n'ha fet, anys més tard, la reforma pertinent per adequar-lo a les noves necessitats. I això significa que els clients d'en Josep Maria Gomis queden contents amb la feina que fa i en tornen a demanar els serveis, agraïts pel bon tracte que, com ell assenyala, **"sempre han rebut"**.

L'experiència és un bon tresor i el nostre protagonista ho sap: **"Quan surts de l'escola et sembla que t'encarregaran una obra importantíssima, que tindràs tot el temps del món per fer-la i que, a més, no caldrà patir per la factura. Això és un somni. El que passa és que sovint et ve un client amb una foto i et diu que vol allò, i allò a tu et sembla una caixa d'ous. Els anys et proporcionen habilitat per reconduir aquest tipus de client cap a allò que tu creus més correcte. L'arquitectura no és només el que es veu, sinó també el que passa desapercbut"**. D'altra banda, hi ha el tema del pressupost que massa sovint condiona la feina, però que també fa anar a la recerca de noves solucions. Un altre punt que no defugim és el de l'entrada de la professió al món de la informàtica: **"Fa molts anys que ens vam adaptar a les noves tecnologies i que els meus vells rotrings i cartabons van quedar guardats per sempre. Si vols seguir endavant, has d'estar a l'altura"**.

Estem segurs que en Josep Maria Gomis, seguirà a l'altura i, alhora, sabrà transmetre als seus fills Josep Maria i Maria Rosa, també arquitectes, aquest entusiasme viu per la professió. En anar a Reus, hem d'anar al teatre o al cinema i no només per veure l'obra representada o l'última pel·lícula del nostre director preferit, si no també per poder-hi contemplar el resultat del treball d'aquest bon creador reusenc.

“La formació de l’arquitecte és globalitzadora: té un vessant creatiu, un artístic, un d’historicista, un de tècnic i, avui dia, un de normatiu que és molt important”

Josep Maria Gomis - Reus (Baix Camp)